

niniejszego dekretu będzie karany grzywną do pięciu tysięcy złotych i aresztem do dwóch tygodni lub jedną z tych kar.

2. Do orzekania powołane są urzędy morskie, które stosują odpowiednie przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365).

3. Dyrektor urzędu morskiego za zgodą Ministra Żeglugi może w drodze rozporządzeń upoważnić do nakładania kar w formie nakazów karnych podległe mu organa, a funkcjonariuszów podległych mu organów do nakładania grzywien w drodze doraźnych nakazów karnych w przypadkach i na zasadach przewidzianych w art. 50 i 51 powołanego rozporządzenia.

VI. PRZEPISY KONCOWE.

Art. 14. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Żeglugi w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 15. 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Równocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 kwietnia 1922 r. w sprawie utworzenia Urzędu Marynarki Handlowej w Gdańsku (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 258), rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz marynarki handlowej (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 366), rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6

marca 1928 r. o poddaniu Kapitanatu Portu Morskiego w Tczewie kompetencji Urzędu Marynarki Handlowej w Gdyni i uregulowaniu innych spraw związanych z żeglugą morską w porcie tczewskim (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 233).

Prezydent Rzeczypospolitej:
Bolesław Bieruz

Prezes Rady Ministrów:
Józef Cyrankiewicz

Minister Żeglugi:
Adam Rapacki

w/z Minister Obrony Narodowej:
Marian Spychalski

w/z Minister Administracji Publicznej:
Władysław Wolski

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

w/z Minister Skarbu:
Tadeusz Dietrich

w/z Minister Leśnictwa:
Ryszard Borowy

w/z Minister Odbudowy:
Juliusz Żakowski

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski

329

DEKRET

z dnia 5 września 1947 r.

o upaństwowieniu Instytutu Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Istniejący przy Towarzystwie Naukowym Warszawskim Instytut Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego przekształca się na Państwowy Instytut Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego.

Art. 2. Zadaniem Instytutu jest prowadzenie badań naukowych w zakresie nauk biologicznych i pokrewnych oraz współpraca z innymi tego rodzaju instytucjami w kraju i za granicą.

Instytut może posiadać oddziały i zakłady badawcze oraz zakłady pomocnicze.

Art. 3. Instytut jest osobą prawną. Nabycie, zbycie i obciążenie przez Instytut majątku nieruchomego oraz przyjęcie pod warunkiem darowizny lub zapisu wymaga zgody Ministra Oświaty.

Art. 4. Nadzór nad działalnością Instytutu sprawuje Minister Oświaty.

Organem doradczym i opiniodawczym w sprawach programu działania Instytutu i jego realizacji jest Rada Naukowa Instytutu.

Organizację wewnętrzną, zakres działania, skład Rady Naukowej oraz kompetencje organów Instytutu określi statut, nadany przez Ministra Oświaty w porozumieniu z Ministrem Zdrowia.

Art. 5. Na czele Instytutu stoi dyrektor, mianowany i zwalniany przez Ministra Oświaty po zasięgnięciu opinii Rady Naukowej Instytutu.

Na stanowisko dyrektora i inne kierownicze stanowiska naukowe w Instytucie mogą być po-

wolywane jedynie osoby, posiadające dorobek naukowy.

Art. 6. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Oświaty.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Oświaty:

Stanisław Shrzeszewski

330

DEKRET

z dnia 12 września 1947 r.

o wyjątkowym dopuszczeniu do wykonywania czynności rzecznika patentowego.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W okresie 5-ciu lat od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu Minister Przemysłu w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) może mianować rzecznikiem patentowym osoby pełnoletnie posiadające obywatelstwo polskie, w Polsce stale zamieszkałe i korzystające z pełni praw obywatelskich, po złożeniu przez te osoby przed Urzędem Patentowym egzaminu z prawa z wynikiem co najmniej dostatecznym, jeżeli osoby te:

- 1) mają ukończoną akademicką szkołę techniczną lub ukończone równorzędne studia w szkole akademickiej i wykażą się co najmniej jednoroczną praktyką w sprawach patentów, wzorów i znaków towarowych bądź
- 2) mają ukończoną wyższą szkołę techniczną lub ukończone równorzędne studia w wyższej szkole zawodowej i wykażą się co najmniej jednoroczną pracą o charakterze przemysłowo-technicznym oraz co najmniej dwu-

letnią praktyką w sprawach patentów, wzorów i znaków towarowych, bądź też

- 3) mają ukończoną średnią szkołę techniczną lub liceum techniczne albo posiadają co najmniej równorzędne wykształcenie techniczne, na przykład zaawansowane studia w szkole akademickiej lub wyższej, i wykażą się co najmniej 3-letnią pracą o charakterze przemysłowo-technicznym oraz co najmniej 3-letnią praktyką w sprawach patentów, wzorów i znaków towarowych, a ponadto wykazały w drodze egzaminu dostateczne opanowanie wiedzy technicznej, niezbędnej dla rzecznika patentowego.

Art. 2. Egzamin przewidziany w pkt 3 art. 1 składa się przed komisją egzaminacyjną wyznaczoną przez Prezesa Urzędu Patentowego, który ustali również szczegółowo przedmiot egzaminu.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Przemysłu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

w/z Minister Przemysłu i Handlu:

Eugeniusz Szyr

331

DEKRET

z dnia 12 września 1947 r.

o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 28 maja 1920 r. o polskich statkach handlowych morskich.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) —

Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 28 maja 1920 r. o polskich statkach handlowych morskich (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 285) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P.